

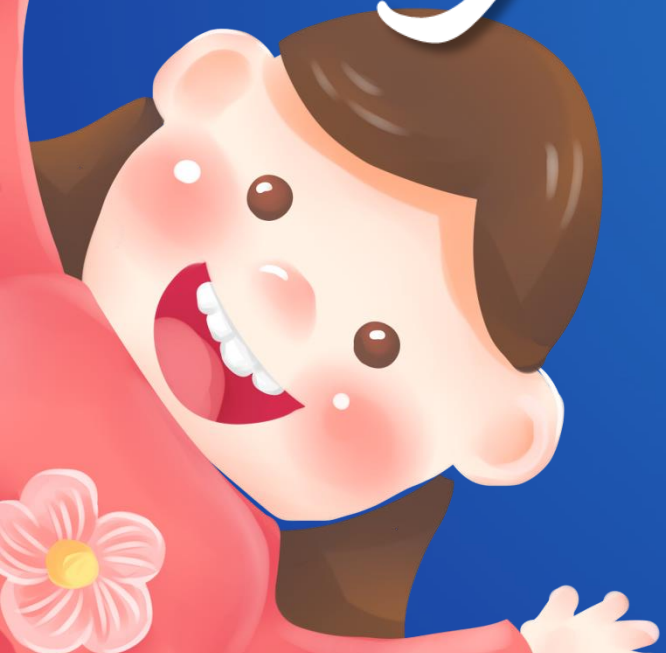
TIẾNG VIỆT 3

A lô, tớ đây

Trang 66

01

KHỎI
ĐÔNG

Trào đổi nhóm 4 về:

Lợi ích của điện thoại

Những lợi ích của điện thoại cố định

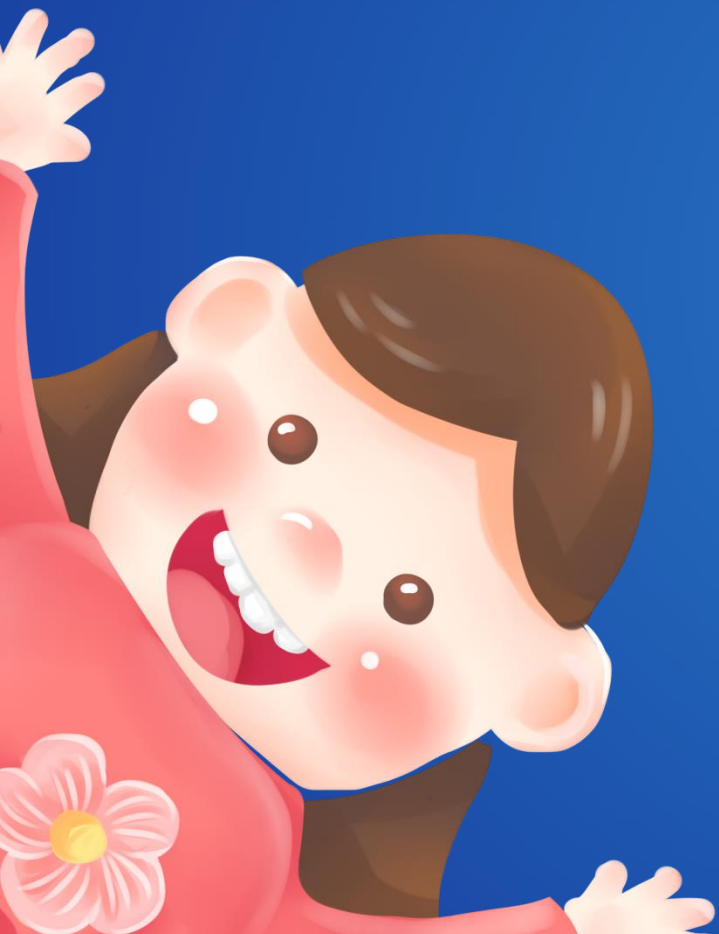

Liên lạc

02

LUYỆN
ĐỌC

A lô, tớ đây

Giờ ra chơi, An chạy đến bàn tôi hơn hờ: “Bố mẹ cho phép tớ gọi điện cho bạn bè đấy. Đi học về tớ sẽ gọi cậu nhé!”. Tôi đập tay nó sung sướng. Đi học về, tôi vội vàng cất cặp và xin phép bố mẹ cho nghe điện thoại. Bố gật gù, còn mẹ thì nháy mắt ra hiệu đồng ý. Điện thoại reo, cứ như là trái tim tôi đang cất tiếng hát. Tôi khoái chí cầm máy.

- A lô... Minh hả? – An gào lên trong máy.
- Tớ đây. – Tôi cũng gào lên.
- Hay hơn nói chuyện ở lớp nhỉ. – An cười to.
- Hơn là cái chắc. – Tôi cũng cười to không kém.
- Đến lượt cậu gọi lại cho tớ nhé. – An hét lên rồi tắt máy. Tôi ôm bụng cười. Bố tùm tùm: “Cả thế giới nghe thấy hai con nói chuyện đấy.”.

Tôi nhắc máy gọi lại cho An.

- A lô. – Tôi rón rén.
- A lô, bố tớ bảo chúng mình nói cho cả thành phố nghe thấy. – An thì thào.
- Thế cậu nói nhỏ hơn tớ đấy. Bố tớ bảo tớ nói cho cả thế giới nghe thấy cơ.

An cười rúc rích. Chúng tôi lại thì thào, nhưng vì nói nhỏ quá nên cứ phải nói đi nói lại. Hóa ra nói chuyện điện thoại cũng mệt thật.

CHIA ĐOẠN

ĐOẠN 1

Từ đầu đến *ra hiệu đồng ý*.

ĐOẠN 2

Tiếp theo cho đến *hai con nói chuyện đầy*

ĐOẠN 3

Còn lại

A lô, tớ đây

Giờ ra chơi, An chạy đến bàn tôi hỏi: “Bố mẹ cho phép tớ gọi điện cho bạn bè đấy. Đi học về tớ sẽ gọi cậu nhé!”. Tôi đập tay nó sung sướng. Đi học về, tôi vội vàng cất cặp và xin phép bố mẹ cho nghe điện thoại. Bố gật gù, còn mẹ thì nháy mắt ra hiệu đồng ý.

Điện thoại reo, cứ như là trái tim tôi đang cất tiếng hát. Tôi khoái chí cầm máy.

- A lô... Minh hả? – An gào lên trong máy.

- Tớ đây. – Tôi cũng gào lên.

- Hay hơn nói chuyện ở lớp nhỉ. – An cười to.

- Hơn là cái chắc. – Tôi cũng cười to không kém.

- Đến lượt cậu gọi lại cho tớ nhé. – An hét lên rồi tắt máy. Tôi ôm bụng cười. Bố tủm tỉm: “Cả thế giới nghe thấy hai con nói chuyện đấy.”.

Tôi nhắc máy gọi lại cho An.

- A lô. – Tôi rón rén.

- A lô, bố tớ bảo chúng mình nói cho cả thành phố nghe thấy. – An thì thào.

- Thế cậu nói nhỏ hơn tớ đấy. Bố tớ bảo tớ nói cho cả thế giới nghe thấy cơ.

An cười rúc rích. Chúng tôi lại thì thào, nhưng vì nói nhỏ quá nên cứ phải nói đi nói lại.

Hóa ra nói chuyện điện thoại cũng mệt thật.

TỪ KHÓ

hớn hở

khoái chí

cười rúc rích

GIỌNG ĐỌC

Chú ý ngắt nghỉ đúng, phân biệt được lời của các nhân vật và lời kể chuyện.

GIẢI NGHĨA TỪ

gật gù

gật nhẹ, chậm và nhiều lần, thể hiện thái độ đồng tình, tán thưởng.

khoái chí

thích thú vì được như ý.

là cái chắc

khẳng định điều gì đó đúng.

rón rén

cố làm cho thật nhẹ nhàng vì sợ gây tiếng động.

cười rúc rích

cùng cười với nhau khe khẽ và thích thú.

A lô, tớ đây

Giờ ra chơi, An chạy đến bàn tôi hỏi: “Bố mẹ cho phép tớ gọi điện cho bạn bè đấy. Đi học về tớ sẽ gọi cậu nhé!”. Tôi đập tay nó sung sướng. Đi học về, tôi vội vàng cất cặp và xin phép bố mẹ cho nghe điện thoại. Bố gật gù, còn mẹ thì nháy mắt ra hiệu đồng ý.

Điện thoại reo, cứ như là trái tim tôi đang cất tiếng hát. Tôi khoái chí cầm máy.

- A lô... Minh hả? – An gào lên trong máy.

- Tớ đây. – Tôi cũng gào lên.

- Hay hơn nói chuyện ở lớp nhỉ. – An cười to.

- Hơn là cái chắc. – Tôi cũng cười to không kém.

- Đến lượt cậu gọi lại cho tớ nhé. – An hét lên rồi tắt máy. Tôi ôm bụng cười. Bố tủm tỉm: “Cả thế giới nghe thấy hai con nói chuyện đấy.”.

Tôi nhắc máy gọi lại cho An.

- A lô. – Tôi rón rén.

- A lô, bố tớ bảo chúng mình nói cho cả thành phố nghe thấy. – An thì thào.

- Thế cậu nói nhỏ hơn tớ đấy. Bố tớ bảo tớ nói cho cả thế giới nghe thấy cơ.

An cười rúc rích. Chúng tôi lại thì thào, nhưng vì nói nhỏ quá nên cứ phải nói đi nói lại.

Hóa ra nói chuyện điện thoại cũng mệt thật.

03

TRẢ LỜI CÂU HỎI

Câu 1

Giờ ra chơi,
điều gì khiến
Minh rất vui?

Minh được An thông
báo đi học về An sẽ
gọi điện thoại cho
mình.

Câu 2

Lần đầu tiên An gọi điện thoại cho Minh, hai bạn đã nói chuyện với nhau thế nào?

Hai bạn cười nói rất to lại còn gào lên trong máy vì quá vui thích.

Câu 3

Trong cuộc điện thoại lần hai, các bạn nói chuyện có gì khác lần một?

Cả hai đều nói chuyện rất nhỏ. Hai bạn cũng không cười to nữa, chỉ cười rúc rích rất khẽ.

Vì sao lần nói chuyện thứ hai, cả hai bạn đều nói chuyện rất nhỏ?

Vì bố của hai bạn đều nhận xét hai bạn nói to quá, cả thành phố, cả thế giới nghe được câu chuyện của hai bạn.

Câu 4

Đóng vai hai bạn trong câu chuyện để nói chuyện điện thoại với nhau bằng giọng nói phù hợp.

Cuộc hội thoại sử dụng tông giọng vừa phải, không quá to, không quá nhỏ, thái độ vui vẻ, thích thú.

Thực hành nhóm đôi
Đóng vai các nhân vật trong truyện

NỘI DUNG

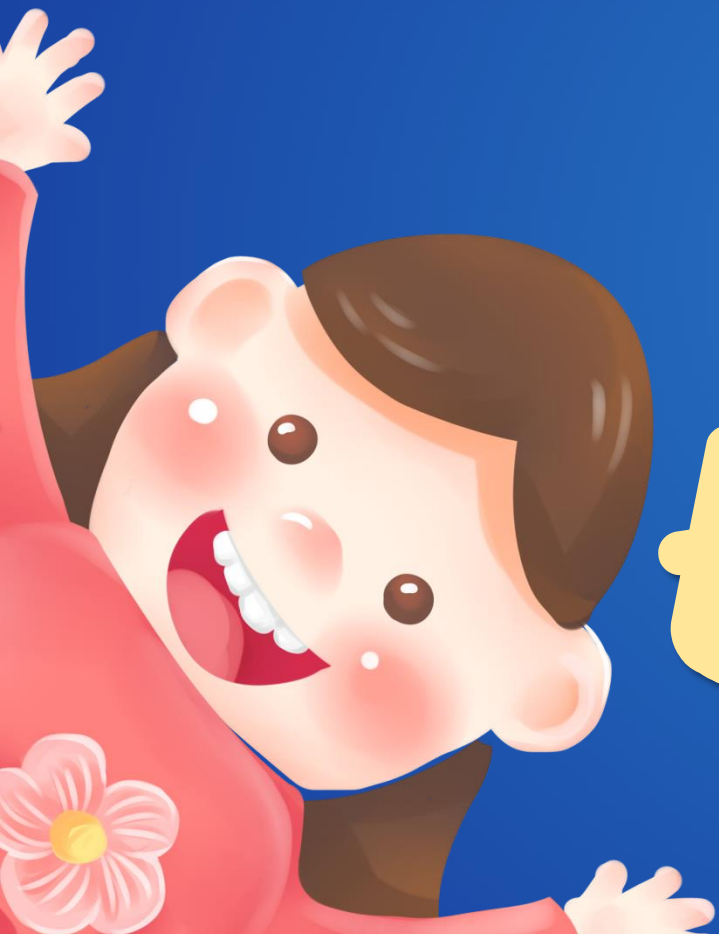

**Bài đọc là cuộc trò chuyện
qua điện thoại đầu tiên của
hai bạn nhỏ. Hai bạn rất
vui và thích thú.**

*Trong giao tiếp cần chú ý cách nói năng sao
cho phù hợp, không làm ảnh hưởng đến
những người xung quanh*

04

LUYỆN ĐỌC LẠI

A lô, tớ đây

Điện thoại reo, cứ như là trái tim tôi đang cất tiếng hát. Tôi khoái chí cầm máy.

- A lô... Minh hả? – An gào lên trong máy.
- Tớ đây. – Tôi cũng gào lên.
- Hay hơn nói chuyện ở lớp nhỉ. – An cười to.
- Hơn là cái chắc. – Tôi cũng cười to không kém.
- Đến lượt cậu gọi lại cho tớ nhé. – An hét lên rồi tắt máy. Tôi ôm bụng cười. Bỗng tùm tùm: “Cả thế giới nghe thấy hai con nói chuyện đấy.”.

05

ĐỌC
MỞ RỘNG

Đọc câu chuyện, bài văn, bài thơ...
về bài học ứng xử, cách giao tiếp
với những người xung quanh và
viết phiếu đọc sách theo mẫu (làm
việc cá nhân, theo nhóm)

PHIẾU ĐỌC SÁCH

Tên bài (...)	Tên cuốn sách (...)
Tác giả (...)	Nhân vật (...)
Nghề nghiệp (...)	Mức độ yêu thích ***

**Thực hành
đọc sách theo
nhóm và điền
vào phiếu**

Chia sẻ trước lớp

06

VẬN
DỤNG

Tôi đã đi ngang qua một cây cầu với đứa con trai năm tuổi của mình. Nhìn thấy nước trong dưới cầu, nó nói: “Làn nước đẹp quá! Con muốn nhảy xuống sông và bơi lội”.

Tôi hơi ngạc nhiên một chút, nhưng sau đó tôi nói: “Tốt thôi, bố sẽ nhảy với con, nhưng trước tiên chúng ta cần về nhà và thay quần áo đã”. Sau khi trở về nhà và thay quần áo, nó thấy một cái nồi nước.

Tôi nói với nó: “Con này, khi con bơi, con phải đặt mặt con dưới nước, phải không?”. Nó gật đầu, tôi nói: “Con cần thử xem con có thể đặt mặt con ở dưới nước bao lâu”.

Chỉ 10 giây sau, nó nâng khuôn mặt lên khỏi mặt nước và nói: “Con cảm thấy ngột thở trong nước, nó không được thoải mái lắm”.

“Ừ, nếu con nhảy xuống sông, con sẽ cảm thấy còn tồi tệ hơn nữa”.

“Bố ơi, vậy chúng ta sẽ không nhảy xuống sông nữa”, con trai tôi trả lời.

“Được rồi, chúng ta sẽ không làm điều đó”.

Kể từ đó, con trai tôi đã học được sự thận trọng và suy nghĩ lại trước khi có một hành động táo bạo.

(Sưu tầm)

*Bạn có suy nghĩ
gì sau khi đọc
câu chuyện trên*

Hẹn gặp lại